

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2847/2020
17.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Шошкић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Братислав Станић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4464/2018 од 16.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж 4464/2018 од 16.09.2019. године и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11763/17 од 19.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражено да се утврди да је тужиља власник $\frac{1}{2}$ стана – непокретности – четворособном стану, други улаз из дворишта, таван површине 102 м² у улици ... број .. на КП .. КО Стари Град, по основу брачне тековине, као неоснован; ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је уговор о поклону Ов. бр. I/1 2945/00 закључен дана 06.10.2000. године између првотуженог ББ и друготужене ВВ ништав и не производи правно дејство, што су тужени дужни признати и трпети, као неоснован; ставом трећим, одбијен је захтев пуномоћника тужиље да првотужени и друготужена тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у новчаном износу од 266.250,00 динара; ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да првотуженом ББ и друготуженој ВВ исплати износ од 429.000,00 динара на име трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4464/2018 од 16.09.2019. године, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П 11763/17 од 19.02.2018. године и одлучено: делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено да је уговор о поклону оверен пред Првим општинским судом у Београду под I/1 Ов. бр. 2945/00 дана 06.10.2000. године, закључен између тужених АА и ВВ делимично ништав и не производи правно дејство са $\frac{1}{2}$ дела, што ту тужени АА и ВВ дужни признати и трпети, док се у преосталом

делу за тражено утврђење ништавости наведеног уговора у целости тужбени захтев тужиље одбија као неоснован; свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11...55/14) Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужених основана.

Према утврђеном чињеничном стању на главној расправи пред другостепеним судом, тужила и тужени ББ закључили су брак ...1980. године из ког брака имају сина рођеног ...1981. године. Брак између њих разведен је правноснажном пресудом Окружног суда у Београду П 446/84 од 21.09.1984. године, а њихов тада малолетни син поверен је на негу, чување и васпитање мајци овде тужили, а овде тужени ББ је обавезан да доприноси издржавању сина почев од 24.01.1984. године па убудуће износом од по 6.000,00 динара месечно и овде тужилу (супружничко издржавање) са износом од по 12.000,00 динара месечно почев од 24.01.1984. године, најкасније до 24.01.1985. године. Током трајања брака тужиле и туженог ББ, споразумом о адаптацији од 05.07.1982. године закљученог између Удружења радника естрадне делатности СР Србије и ББ, учесници споразума су се сагласили да стамбено питање ББ реше адаптацијом таванског простора у стан површине 101,68 м² у улици ... број .. – тавански простор десно, с тим што је констатовано да Удружење радника естрадне делатности СР Србије нема средства за извршење наведене адаптације, па су учесници споразума сагласни да ББ са својим личним средствима прибави потребну инвестиционо-техничку документацију и у целости изврши наведену адаптацију. Решењем Општинског комитета за комунално-стамбене и грађевинске послове Општине Стари Град IV-02/4 бр. 351-541/82 од 28.12.1982. године одобрено је СИЗ-у становање из Београда да може извршити реконструкцију тавана у дворишном објекту у улици ... број .. у Београду, ради изградње стана „А“ површине 101,68 м², структуре како је даље наведено, при чему се радови имају извести у свему према пројекту, који чини саставни део решења, а предрачунска вредност радова износи 1.622.822,30 динара. Према образложењу решења у спроведеном поступку је утврђено да је СИЗ становање Општине Стари Град доделио у дворишном објекту тавански простор за изградњу стана Удружењу радника естрадне делатности СР Србије, које је својим решењем бр. .. од 05.07.1982. године дало на коришћење заједничке просторије ради адаптације ББ ради претварања у стамбени простор, као и да је из акта „Југобанке“ од 27.12.1982. године ББ одобрен кредит од 1.556.000,00 динара за реконструкцију претварање таванског простора у стан. Према страначком исказу тужиле тавански простор у ... улици додељен је њеном бившем супругу, њој и њиховом сину, као члановима домаћинства и они су тај простор адаптирали, с тим што је простор био завршен 1983. године, након чега су између њих кренуле размирице, а развели су се 1984. године. Тужила је била запослена у пицерији, на којој је њен бивши супруг био закупац и по основу прихода које су остваривали подигли су кредит за адаптацију тог простора. Према страначком исказу туженог ББ њихова зајеница живота престала је након рођења детета, а он нема сазнања због чега у решењу којим се додељује простор у ... улици је наведено да исти добија и за супругу и дете, да тужила никада није провела ноћ у том

стану, да је он започео адаптацију простора, али је градња обустављена, након чега је његова мајка покушавала да регулише питање да се спречи рушење и у чему је успела, након чега је он подигао кредит који је исплатио одједном, јер су га притискали жиранти који су добијали опомене, а у то време имао је доста новца као и касније, купио је кућу у ..., с тим што је његова каријера још 1980. године била успешна. Правноснажном пресудом Првог општинског суда у Београду П 1957/87 од 16.10.1989. године усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени ББ да тужилци омогући усељење у стан у поткровљу зграде у ул. ... број .. уз предају кључева од улазних врата, односно да трпи да тужилца може на терет и трошак туженог сама направити кључеве од улазних врата стана. Према уверењу Општинске управе – Одељења за комуналне и грађевинске послове ГО Стари Град од 08.04.2003. године, Општински комитет за комуналне и грађевинске послове Општине Стари Град у Београду решењем од 28.12.1982. године је одобрио СИЗ-у становање у улици ... број .. реконструкцију тавана у дворишном објекту у ул. ... број .. ради изградње стана „А“ површине 101,68 м², а решењем од 12.01.1999. године извршена је измена наведеног решења од 28.12.1982. године у делу који се односи на инвеститора, тако да уместо СИЗ-а становања ... број .., стоји ББ из ..., улица ... број .., а решењем од 23.03.1998. године ББ је одобрено коришћење изведених радова којим је формиран четворособан стан површине 101,68 м². Уговором о поклону непокретности овереним пред Првим општинским судом у Београду Ов. I/1 бр. 2945/00 од 06.10.2000. године, тужени ББ је поклонио туженој ВВ наведени стан, а према уверењу Центра за катастар непокретности Београд од 21.07.2008. године, решењем РГЗ од 07.10.2003. године на згради, улица ... број .. извршен је упис новоформираног четворособног стана бб површине 101,68 м² на којим је извршена укњижба права својине у корист овде тужене ВВ, а према изводу из ЛН од 02.06.2008. године тужена ВВ уписана је као власник наведеног стана. Тужена ВВ је наведени стан уговором о купопродаји непокретности који је оверен пред Првим општинским судом у Београду под I Ов. 14093/03 дана 09.10.2003. године наведени стан продала купцу ГГ. Тужилца тврди да предметни стан представља брачну тековину њену и туженог ББ и да једина побуда туженог ББ као поклонодавца била да је онемогући да добије свој део заједничке имовине, те је предложила да суд као претходно питање реши постојање њене брачне тековине.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је, након главне расправе одржане пред тим судом закључио да је током трајања брачне заједнице између тужилце и туженог ББ добијен на коришћење и адаптиран тавански простор у предметни стан и да исти улази у режим заједничке имовине стечене у току трајања брачне заједнице са по ½ сходно одредби члана 171. и 180. Породичног закона, што представља претходно питање за одлуку о тужбеном захтеву тужилце у овој парници, па је одлучио као у изреци побијане пресуде.

Такав закључак и правни став другостепеног суда Врховни касациони суд не прихвата. По оцени Врховног касационог суда основани су ревизијски наводи тужених да је због погрешне примене материјалног права од стране другостепеног суда чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Одредбом члана 171. Породичног закона прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову

заједничку имовину (став 1.); супружници могу брачним уговором другачије уредити своје имовинске односе (став 2.).

Из списка предмета произилази да је у моменту развода брака тужиле и туженог ББ постојао предметни стан, али није утврђен правни статус истог. Другостепени суд није ценио изведени писани доказ – уверење РС РГЗ Центра за катастар непокретности Београд од 21.07.2008. године у коме је наведено да је решењем РГЗ од 07.10.2003. године извршен упис предметног новоформираног четворособног стана ББ површине 101,68 м² на ВВ из ... са уделом 1/1, на основу приложених доказа о промени, са напоменом да се ББ (овде тужени) не налази у њиховој бази као носилац права на предметној непокретности. Осим наведеног, код неспорно утврђене чињенице да тужила од развода брака – 29.01.1984. године није поднела тужбу за утврђење свог удела у стицању заједничке имовине (брачне тековине), није утврђено ни како је окончана парница П 3040/87 у којој је ББ тражио утврђење сувласничког удела са 4/5 на предметном стану, а није на правилан начин утврђен ни удео тужиле у заједнички стеченој имовини. Наиме, да би се правилно утврдио удео тужиле у заједнички стеченој непокретној имовини (на предметном стану) мора се као основно утврдити колико су износили трошкови адаптације предметног стана (не само предрачунска вредност радова), вредност уграђеног материјала и радне снаге и са којим уделом су парничне странке учествовале у тим трошковима. Као учешће у стицању те имовине узима се лични рад у адаптацији предметног стана, приходи које су странке унеле у домаћинство, а који су утрошени за набавку материјала и плаћање радне туђе снаге, материјална база, као и све остале активности у вођењу домаћих послова који су били од утицаја на стицање имовине. Терет доказивања ових чињеница је на тужили, сходно члану 231. став 2. ЗПП, тим пре што је у поступку утврђено да је тужила у време закључења брака била студент, а из радне књижице исте произилази да је радни однос први пут засновала 26.01.1983. године и да је у току трајања брачне заједнице била запослена укупно 6 месеци и 5 дана (до 01.08.1983. године), те да је пресудом о разводу брака П 446/84 од 21.09.1984. године тужени ББ обавезан и на супружничко издржавање тужиле износом од по 12.000,00 динара месечно, те да тужени ББ тврди да је он својим сопственим средствима извршио адаптацију предметног стана.

Како од утврђења наведених чињеница за одлуку о претходном питању, да ли предметни стан представља заједничку имовину тужиле и првотуженог у смислу члана 171. Породичног закона, зависи и одлука о правилној примени материјалног права у односу на тужбени захтев тужиле за утврђење ништавости предметног уговора о поклону, то је чињенично стање остало непотпуно утврђено, због чега је побијана другостепена пресуда морала бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности, употпуниће чињенично стање, након чега ће донети правилну и закониту одлуку правилном применом материјалног права, водећи рачуна и о осталим ревизијским наводима.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка, јер иста зависи од коначног исхода парнице.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења применом одредбе члана 416. став 3. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија,
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић